

МОТИВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСВОЮВАНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

О.В.Логвиненко

Коледж Національного фармацевтичного університету

Для покращення якості навчання, підвищення рівня засвоєння навчального матеріалу студентами, педагогами та психологами розроблені певні мотиваційні дії, які доцільно використовувати викладачам під час проведення занять.

Одним з головних завдань освіти є свідоме виявлення і постановка мотивуючої мети у студентів щодо отримання міцних знань. Реалізована мета повинна не тільки вказувати на досягнення, але й давати студенту відчуття прогресу, власної значущості, особистісного зростання.

Педагогічна мета має ступеневу систему і поділяється на чотири види. Державна мета – виявлення цінності як громадянина країни, своєї значимості в суспільстві після набуття професійної освіти. Мета освітньої системи – навчання в коледжі, університеті. Мета навчання окремій дисципліні – значимість практичного і теоретичного застосування отриманих знань.

Для досягнення більш ефективного результату здійснюється деталізація педагогічної мети мікроцілями. Цей необхідно для підтримання мотивації студентів протягом усієї програми навчання, мінімізації процесу регресії, підтримання ефекту новизни та інтересу. Необхідно забезпечити повне розуміння мети і прийняття її студентом як власної.

Етапи цілепокладання:

1. Етап формулювання проблеми (завдання, питання): побудова гіпотези, вироблення стратегії.
2. Етап дослідження: пошук і обробка необхідної інформації.
3. Етап інтерпретації: аналіз виконаної роботи.
4. Етап взаємодії: обговорення поставленого завдання, шляхи вирішення.

Доцільно впроваджувати метод переконання в необхідності отримання знань. Метод переконання включає в себе дві фази: словесне переконання (засвоєння теоретичного матеріалу), практичне переконання (прийняття необхідності отримання практичних навичок). Доцільно використовувати форму розповіді або діалогу. Однак, щоб метод працював ефективно, необхідно

вміти об'єктивно викладати факти, теорія повинна бути тісно пов'язана з практичними діями, мова повинна бути переконливою і доступною.

В залежності від тематики практичного заняття, місця його проведення, наявності необхідних теоретичних ресурсів (конспекти, таблиці, діаграми тощо) можна використовувати різні форми проведення практичного заняття. Серед численних методик, в даній статті обрані тільки найефективніші методи. До них відносяться: метод проектного навчання, навчання в співробітництві, метод різнорівневого навчання.

Проектний метод. Метод ґрунтується на виробленні вміння самостійно використовувати отримані знання з різних сфер, формулювати свою незалежну точку зору, орієнтуватися в інформаційному просторі. Даний метод передбачає наявність конкретної проблеми, яка потребує вирішення. Підсумком заняття зі студентами має бути теоретичне рішення поставленого питання або практичне рішення проблеми.

Метод навчання у співпраці. Метод ґрунтується на навчанні студентів в колективі, в малих групах, що неможливо при традиційному методі навчання. Студенти набувають навичок роботи в колективі, виявляють комунікативні здібності. Навчання у співпраці доцільні для студентів, які не володіють лідерськими здібностями і не проявляють ініціативи.

Метод різнорівневого навчання. Мета цього підходу – це можливість приділяти достатньо уваги і часу студентам з проблемами у навчанні. Його можна використовувати для студентів, які повільно засвоюють новий матеріал, або для тих, хто потребує індивідуального роз'яснення складних аспектів теми. При цьому не гальмувати розвитку сильних здібних учнів. Викладач пропонує студентам завдання різні за складністю нового матеріалу (рівень А, рівень В, рівень С), у залежності від розумових здібностей студента. Перед впровадженням цього методу в освітній процес необхідно провести психологопедагогічну діагностику студентів. Як наслідок, з'ясувати ступінь їх навченості, ступінь розвитку мотивації до навчання, рівень прагнення до саморозвитку. Проаналізувати розвиток пам'яті, уважності, мислення, самодисципліни і самоорганізації студента.

Значну роль у засвоєнні матеріалу відіграє емоційний вплив на студента. Розрізняють два види емоційного мотивування. Перше – це створення негативних емоцій шляхом введення жорстких критеріїв оцінювання для вироблення у студента емоції страху. Друге – створення у студентів позитивних

емоцій шляхом налагодження дружнього стилю спілкування і навчання, шляхом лояльного ставлення до студентів. Викладач повинен зрозуміти, який саме вид емоційного мотивування використати для конкретної особистості студентів.

В аспекті викладеного, можна зробити висновок, що для кращого засвоєння студентом матеріалу, необхідно ввести його в певний емоційний стан. Емоції утворюють атмосферу емоційного комфорту, що сприяє посиленню мотивації до засвоєння матеріалу.

Метод прикладу. Кожен викладач повинен правильно використовувати метод прикладу. Це метод впливу на почуття, поведінку студентів вражаючим чином для досягнення педагогічних цілей - сформованості у студентів моральних цілей.

УМОВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА

О.В. Монастирська

**Красноградський коледж Комунального закладу «Харківська
гуманітарно-педагогічна академія Харківської обласної ради**

Професійна компетентність педагога домінує сьогодні серед важливих факторів забезпечення розвитку якісної освіти. Рівень освіти розглядається як один з індикаторів якісного життя, інструмент соціальної та культурної злагоди й економічного зростання.

Педагогу належить важлива соціальна функція в передачі знань і вмінь, тому формування методичної компетентності викладача є необхідною компонентою його фахової підготовки. Методична компетентність передбачає оволодіння знаннями методологічних і теоретичних основ методики навчання різних предметів, концептуальних основ структури і змісту засобів, уміння застосувати знання в педагогічній і громадській діяльності, виконувати основні професійно-методичні функції.

Дослідження якості методичної підготовки викладачів дають можливість сформулювати окремі умови для вдосконалення процесу зростання методичної компетентності педагогів.